

Pismo

21. 2. 2002. pisali smo jedan mali, najavljeni testić. Nakon što su učenici saznali ocjene, počele su molbe da im malene greške (npr. $3 + 1 = 5$ ili $-2 \cdot (-3) = -6$ ne uzmem u obzir. Ja se s time nisam složila. Jedna učenica, Ozana, me zatim pitala da li bi molba za poništenje njene ocjene (a dobila je 3) bila uvažena. Prije nego što sam išta mogla odgovoriti, cijeli razred je vikao: "Piši molbu!" Drugi dan su ta učenica, ali i još neki s pismenim molbama došli k meni. Napominjem da su to učenici radili samoinicijativno. Ako se pitate kakve su nakon toga bile ocjene (a sigurno bi tako i svi postupili), učenici su odgovarali na ploči i dobili 5.

Nevenka Antončić, prof.

Zamolba

za gospođu profesoricu iz matematike

da se Ozani Čelan poništi rezultat testa (ili da se ponište gluposti koje je ta dotična osoba napravila na testu i da ocjena bude u skladu sa znanjem — a svi znamo koliko bi to bilo (naravno 5 (odličan)) koji je bio pisan (i ispravljen) dana 21. veljače 2002. Navedeni razlozi i posljedice koje ću sada navesti, nadam se da će biti dovoljno jaki da se predomislite i smilujete se toj maloj, jednoj djevojčici kojoj je sudbina okrenula leđa.

Razlozi

koji su doprinjeli da taj test nije napisala dobro, odn. ne onoliko dobro kolike su joj bile mogućnosti:

♣ Jadna Ozanica se taj dan probudila jako rano i sve loše je počelo kada je ta mala curica pogledala kroz prozor i vidjela da pada kiša. U skladu s tim raspoloženjem (koje je

nastalo kada je vidjela kakvo je vrijeme) se i sam dan odvijao, što znači da je i sam dan (odn. vrijeme) krivo za taj test. Bilo joj je suđeno da ga napiše loše, jer kako se mogla usprotiviti prirodi. Nažalost, priroda je bila jača.

♣ Drugi problem je bio taj da se mala Ozanica nije naspavala koliko je trebala da bi funkcionirala normalno, jer je spavala samo četiri sata zahvaljujući zekanu. Mali zec zvan Haja je dan prije testa bolovao od jake potrebe za pažnjom te je mala Ozana, imajući veliko srce i zbog toga nemogućnost da se odupre njemu, provela dugo vremena sa zecom. Ionako je to njen zec i njena je dužnost da se brine za njega, tako da je ona, znajući za test, ipak odlučila da joj je zec prvi i da joj je dužnost provoditi vrijeme sa zecom, iako je ona cijelo to vrijeme imala na umu matematiku. (Mislim da je tu pametno spomenuti da Ozana UVIJEK ima matematiku na umu, čak i sanja male razlomke i derivacije.) Isto tako, ako u ovoj zamolbi ima gramatičkih greški, razlog tomu je da Ozana razmišlja na

matematički način, tako da joj je pisanje slova (ako nemaju neku matematičku funkciju) jako teško.

♣ Vjerojatno zato što se bliži proljeće, Ozanu je nešto još uvijek neidentificirano omelo na testu te nije vidjela neke brojeve, neke predznake. . . što je rezultiralo da dobije tu lošu ocjenu.

♣ Isto tako, pod pritiskom radi cijele moje obitelji do sedmog koljena nisam mogla napisati test dobro. Sigurno se pitate kakvo opterećenje je bilo u pitanju. Reći ću vam. Cijela moja obitelj do sedmog koljena očekuje da budem dobra matematičarka pošto su i sami oni bili ne samo dobri, nego najbolji u matematici. Svi znaju onaj poznati Čelanov teorem koji je moj pradjed napisao i kojeg koriste svi i to svake sekunde. Zato, pod tolikim pritiskom koji je bio sa strane moje obitelji, je bio nepodnošljiv za tako malu i krhku djevojčicu i ja sam pokleknula. To se vidi iz priloženog da sam pogriješila u samim glupostima, a da to nije bilo pitanje znanja.

♣ A još jedan pritisak je bio taj što je mala Ozana imala ocjene 3, 5, 5, 5, što je dosta ohrabrujuće, i nadala se da će uspjeti ove godine i dobiti zaključno pet. . . što bi značilo da joj se ostvario san života. . . . To ju je smetalo kod rješavanja zadataka, jer je stalno imala na umu da mora dobro riješiti i da mora dobiti pet.

Iako bih mogla još puno i puno govoriti o razlozima zašto se to meni desilo, ali smatram da bi to zauzimalo previše vremena i prostora, a kako imam samo jedan prazan papir, moram štedjeti. A i bolje je ovako jer pisanjem razloga otvorila sam rane koje još, nakon mnogo vremena, jako bole. . . pa bolje da ih previše ne diram.

Posljedice

koje su nastupile nakon testa:

♠ Mala Ozanica je lutala dugo gradom u strahu šta će biti kod kuće kad im kaže šta joj se desilo. Hodala je satima i satima, dok više nije mogla, a i sama je znala da se mora suočiti sa problemom, pa je prestala odgađati taj susret s majkom. Došavši kući i rekavši majci što se dogodilo, desilo se ono čega se mala ali hrabra Ozana bojala. Majka je

skoro doživjela slom jer nije mogla shvatiti kako je mogla pogriješiti u računu, što nije imalo veze sa znanjem rješavanja tih zadataka. Boljelo ju je to što joj je kćerka izgubila bodove na nečemu što je prebanalno da bi se nekom drugom desilo. Ali smatram da je ovo bila lekcija da mala Ozana zapamti da mora paziti kako krati razlomke i sada je ona sve to zapamtila, tako da se daljnje odvijanje kazne ne mora odvijati. Shvatila je u čemu je pogriješila tako da će ubuduće paziti na sve to. . . . A priča sa mamom nije završila. Mama je uskoro dobila visoku temperaturu prouzrokovanu tugom što ima takvo dijete. A sama Ozana je zbog toga morala ispaštati, jer je kad je mama otišla legnuti u krevet, svi u kući su ostali gladni, te su smatrali da je Ozana kriva za to što je majka otišla spavati a ne kuhati (pošto je bilo vrijeme ručka a ručka nije bilo), te je ona morala kuhati. Ali niti to nije kraj te zgođe, jer nakon što se mala Ozana borila sa ručkom i napokon ga dovršila, ostali članovi obitelji nisu to cijenili jer su svi po redu, nakon ručka, završili na WC-u, iako ja smatram da Ozanica nije kriva, da je to bila samo velika podudarnost, jer je ona znala super kuhati.

♠ Ta vijest o lošoj ocjeni se proširila po majčinoj školi što je rezultiralo da se još petnaest nastavnika naglo razbolilo od šoka, te su sami učenici bili zakinuti sa znanjem. Tako da je ovaj problem poprimio i globalni karakter. A i sama obitelj se skoro drage Ozane odreklo, jedini joj je spas da joj se ta ocjena ne upiše. Tako će sama obitelj zadržati čast, a mala Ozanica krov nad glavom.

I tu bih mogla nabrajati još jako puno, ali ostali primjeri nisu toliko važni. Zahvaljujem što ste ovo pročitali i nadam se da ćete razmotriti moju zamolbu. Spominjem i to da je sama Ozana pokazala koliko joj je to važno kada se dobrovoljno javila da služi dva školska sata na ploči u zamjenu da joj se ta ocjena ne upiše. A i sami znamo koliko se ona boji ploče. . . . (iako u zadnje vrijeme bez pobune ide na ploču.) Nadam se da u prilog svemu tome ide i to što ona redovito piše zadaću i ne znam kada ju nije napisala.

Vaša učenica Ozana